

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος εις βάρος του Daniel Adam Popławski

(Υπόθεση C-573/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Αποφάσεις-πλαίσια — Δεν έχουν άμεσο αποτέλεσμα — Υπεροχή του δικαίου της Ένωσης — Συνέπειες — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 4, σημείο 6 — Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ — Άρθρο 28, παράγραφος 2 — Δήλωση κράτους μέλους βάσει της οποίας αυτό δύναται να συνεχίσει να εφαρμόζει τις υπάρχουσες νομικές πράξεις που διέπουν τη μεταφορά καταδίκων και ίσχυαν πριν τις 5 Δεκεμβρίου 2011 — Όψιμη δήλωση — Συνέπειες)

(2019/C 280/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Daniel Adam Popławski

παρισταμένου του: Openbaar Ministerie

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 28, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στέρητικές της ελευθερίας ή μέτρα στέρητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει την έννοια ότι η δήλωση στην οποία προβαίνει κράτος μέλος δυνάμει της διατάξεως αυτής μετά από την ημερομηνία εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου δεν μπορεί να παραγάγει έννομα αποτελέσματα.

- 2) Η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στα εθνικά δικαστήρια να αφήνουν ανεφάρμοστη διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία δεν είναι συμβατή προς τις διατάξεις αποφάσεως-πλαίσιο, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη αποφάσεις-πλαίσια, τα έννομα αποτελέσματα των οποίων διατηρούνται σύμφωνα με το άρθρο 9 του προσαρτημένου στις Συνθήκες πρωτοκόλλου (αριθ. 36) σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές στερούνται άμεσου αποτελέσματος. Εντούτοις, οι αρχές των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων, οφείλουν να προβαίνουν, κατά το μέτρο του δυνατού, σε μια σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνεία της εθνικής νομοθεσίας τους που να καθιστά δυνατή την επίτευξη ενός αποτελέσματος συμβατού με τον σκοπό που επιδιώκει η οικεία απόφαση-πλαίσιο.

(¹) ΕΕ C 412 της 4.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του *Grondwettelijk Hof* (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries κ.λπ. κατά Ministerraad*

(Υπόθεση C-597/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Απαλλαγές — Ιατρικά και παραϊατρικά επαγγέλματα — Χειροπρακτική και οστεοπαθητική — Άρθρο 98 — Παράρτημα III, σημεία 3 και 4 — Φάρμακα και ιατροτεχνολογικά προϊόντα — Μειωμένος συντελεστής — Χορήγηση στο πλαίσιο θεραπευτικής επεμβάσεως ή αγωγής — Κανονικός συντελεστής — Χορήγηση στο πλαίσιο αισθητικής επεμβάσεως ή θεραπείας — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — Διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων εθνικής νομοθεσίας ασύμβατης προς το δίκαιο της Ένωσης)

(2019/C 280/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten κ.λπ., Plast.Surg. κ.λπ., Belgian Society for Private Clinics κ.λπ.

κατά

Ministerraad

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν περιορίζει την εφαρμογή της εκεί προβλεπόμενης απαλλαγής αποκλειστικά και μόνο στις υπηρεσίες που παρέχονται από ασκούντες ιατρικό ή παραϊατρικό επάγγελμα κατοχυρωμένο από τη νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους.
- 2) Το άρθρο 98 της οδηγίας 2006/112, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, σημεία 3 και 4, της εν λόγω οδηγίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιπύεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση που εισάγει διαφορετική μεταχείριση μεταξύ, αφενός, των φαρμάκων και ιατροτεχνολογικών προϊόντων που παρέχονται στο πλαίσιο θεραπευτικής επεμβάσεως ή αγωγής και, αφετέρου, των φαρμάκων και ιατροτεχνολογικών προϊόντων που παρέχονται στο πλαίσιο αμιγώς αισθητικής επεμβάσεως ή θεραπείας, αποκλείοντας τα τελευταία από το πλεονέκτημα του μειωμένου συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) που εφαρμόζεται στα πρώτα.